

தலயாத்திரையில் திருஞானசம்பந்தரின் அறநெறி Morality of Thirugnanasambandar on Thalayatra

முனைவர் மோ.ஸ்ரீதர் | Dr. M.Srithar

Assistant Professor of Tamil, Bishop Heber College, Tiruchirappalli - 620 017

E-mail: msrithar0684@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இறைவனைத் தரிசிக்க வேண்டித் தலயாத்திரை மேற்கொண்ட திருஞானசம்பந்தர் தாம் செல்லும் இடங்களில் இருக்கின்ற மெய் அன்பர்க்கும், சிவனடியார்க்கும் இடையூறாக உள்ள உடல் பற்றி வருகிற நோய், உயிர் பற்றி வருகிற பிறவிப் பிணி, மனம் பற்றி வரும் கவலை, வாழ்வு பற்றி வறுமை இவை தீரத் தீர்வுகளைத் தருகிறார். அந்தத் தீர்வுகளின் வழி நின்று திருநீற்றினை நிறையப் பூசிச் சைவ மெய்த் திருவின் சார்வே பொருள் என உணர்ந்து இன்னிசைத் திருப்பதிகங்கள் பாட வேண்டும் என்னும் பெருவழியினையும், திருவீழிமிழலையில் பசிப்பிணி தீர்க்கவும், திருப்பாச்சிலாசிராமத்தில் முயலகன் பீடிக்கப்பட்ட மன்னனின் மகளைக் காத்ததும், திருச்செங்கோட்டில் அவ்வூரை வாட்டிய குளிர்சுரத்தை நீக்கியதும், இவை போன்ற இன்னும் பெரிய அறங்களையும் அற்புதங்களையும் தேவராலும் யாவராலும் கனவிலும் கூட நிறைவேற்ற இயலாத அதிசயச் செயல்களைத் திருவருளின் வழி நின்றே திருப்பதிகங்கள் கொண்டு செய்து காட்டியுள்ளார். எந்தச் சோதனையையும், சோகத்தையும், இடையூறினையும் திருவருள் வழிநின்றே தீர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கை இதன் வழி உணரப்படுகிறது.

Abstract

Thirugnanasambandar, who undertook the Talayatra to pray to the Lord, provides solutions to the ailments of the body, birth problems of the body, anxiety of the mind, and poverty of life that hinder the true love and Shivanadiyar in the places he goes to. The way of those solutions is that the Saiva body should be worshiped as the object of the Lord and worshiped in Thiruneeru, the way to cure hunger in Thiruveezhimilalai, the muyalagan in Tirupachilasiramam protected the daughter of the afflicted king, and in Thiruchengode removed the cold that was raging in the area. He has performed miracles by standing in the way of the Lord with the Tirupatigams. Through this the faith is felt that any trial, sadness or disturbance can be resolved through the Lord.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): தல யாத்திரை, சிவனடியார்கள், பசிப்பிணி, நோய் தீர்த்தல், Thala yathirai, sivanadiyargal, pasipini, disease relief.

முன்னுரை

மனிதர்களிடையே பயணம் என்பது மனித இனம் தோன்றிய போதே தொடங்கிவிட்டது. உணவு, பொருள், உறைவிடம், வேட்டை போன்றவைகளைத் தேடும்போதே பயணம் தொடங்கலாயிற்று. இவ்வகையில் பின்வரும் காலங்களில் நாகரிகம் கொண்ட மனிதன் வாணிகம், போர், சமயம், புலம்பெயர்தல் மூலம் பயணத்தில் முன்னேற்றம் கண்டான். தலயாத்திரை மேற்கொண்ட சமய அருளாளர்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் வாழும் மக்களிடையே சென்று சமயம்சார் கருத்துகளையும், நல்லுணர்வையும் போதித்தனர். இவ்வாறாகச் சமயங்களில் பயணம் உண்டாயிற்று. அவ்வகையில் ஞானசம்பந்தர் சென்று வந்த தல யாத்திரையில் செய்த அற நெறிகளை இக்கட்டுரை சிந்திக்கிறது.

தலயாத்திரை

பயணங்களில் பலவகை இருப்பின் மிக முக்கியத்துவம் பெற்றது சமயப் பயணமாகும். இதனைத் தலயாத்திரை, திருச்செலவு என்று அறிய முடிகிறது. சிவனார் திருப்பதிகளை முறையாகச் சென்று தொழுதற்கு மேற்கொள்ளும் திருத்தல யாத்திரையில் சைவ சமயத்தின் 274 திருத்தலங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதனை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

- தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருத்தலம்
- தேவார பாடல் பெறாத திருத்தலங்கள் (வைப்புத் தலம்)

என்று அறிய முடிகின்றது.

இத்தலயாத்திரையினைச் சைவ சமயத்தின் பெரும் அருளாளர்களான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், மாணிக்கவாசகர் என நால்வரும் மேற்கொண்டனர். இதில் அதிக தலயாத்திரையும், பதிகமும் பாடியவர் திருஞானசம்பந்தர் ஆவார். இவர் தாம் சென்று பாடிய தலங்களே இன்றளவும் பதிகங்கள் பெற்ற திருப்பதிகளாகச் சான்றுடன் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. பதிகம் பெறாதவை, பதிகம் கண்டறியப்படாதவை வைப்புத்தலமாகக் கூறப்படுகிறது. திருஞானசம்பந்தர் தாம் சென்று வந்த தல யாத்திரையினை,

1. முதல் தலயாத்திரை - 1 திருத்தலம்
2. இரண்டாம் தலயாத்திரை - 7 திருத்தலங்கள்
3. மூன்றாம் தலயாத்திரை - 5 திருத்தலங்கள்
4. நான்காம் தலயாத்திரை - 21 திருத்தலங்கள்
5. ஐந்தாம் தலயாத்திரை - 170 திருத்தலங்கள்
6. ஆறாம் தலயாத்திரை - 49 திருத்தலங்கள்
7. ஏழாம் தலயாத்திரை - 1 திருத்தலம்.

என்றவாறு பகுக்கலாம்.

தலயாத்திரையும் அறநெறியும்

நாட்டிலே வறுமை, பசி, பஞ்சம், நோய், பிணி, இயற்கை சீர் அழிவுகள் போன்றவை நேராவண்ணம் மக்கள் நன்கு வாழ வேண்டுமானால், திருக்கோயில்களில் வழிபாடுகள் செம்மையாக நடைபெறுதல் வேண்டும் என்பதைத் தமிழ் ஞானசம்பந்தர் கொள்கையாகவும், குறிக்கோளாகவும் கொண்டு தலயாத்திரை மேற்கொண்டார் என்னும் உண்மை திருத்தொண்டர் புராணம் மூலம் உணர்த்தப் பெறுகின்றது.

i. திருவீழிமிழலை - பசி, பஞ்சம் தீர்த்தல்

திருஞானசம்பந்தர் சென்ற ஐந்தாம் தலயாத்திரையில் திருவீழிமிழலையில் ஞானப்பிள்ளையாரும், அரசுகளும் இருக்கையில் ஆறு, குளங்களில் இருக்கும் நீர் வற்றியும், மாரி இன்றியும் இருக்கும் காலத்தில் கொஞ்சம் போக்கத் துணை புரிந்தனர்

"மண்ணின்மிசை வான் பொய்த்து நதிகள் தப்பி

மன்உயிர்கள் கண்சாம்பி உணவு மாறி
விண்ணவர்க்கும் சிறப்பில்வரும் பூசை ஆற்றா
மிக்கபெரும் பசிஉலகில் விரவக் கண்டு
பண்அமரும் மொழிஉமையாள் முலையின் ஞானப்
பாலறா வாயர்உடன் அரசும் பார்மேல்
கண்நுதலான் திருநீற்றுச் சார்வி னோர்க்கும்
கவலைவரு மோ?" என்று கருத்தில் கொண்டார். (பெரியபுராணம், 2465)

என்பது ஞானசம்பந்தரின் சிறப்பைக் கூறும் பாடல் ஆகும். ஞானசம்பந்தரும் அப்பரும் திருவீழிமிழலை இறைவனிடம் திருப்பதிகங்கள் பாடித் தினமும் படிக்காசு பெற்றனர். இதனை,

"வாசி தீரவே காசு நல்குவீர்
மாசின் மிழலையீர் ஏசலில்லையே" (பன்னிரு திருமுறை, 1.92.1)

என்னும் பாடல் எடுத்துரைக்கிறது.

"குற்றமில்லாத, கலக்கம் இல்லாத வீழிமிழலை ஈசரே! குற்றம் தீர்ந்த காசைத் தந்து, என் துன்பத்தைத் தீரும்" என்று கூறுகிறார். பின் அங்கு இருக்கும் அனைத்து சிவனடியார்களுக்கும், ஊர் மக்களுக்கும் மற்றும் உணவின்றி இருந்த அனைவருக்கும் உணவு படைத்தனர் என்று திருச்சரிதம் எடுத்துரைக்கின்றது. மேலும்,

காதலொடும் தொழு(து)எடுத்துக் கொண்டு நின்று
கைகுவித்துப் பெருமகிழ்ச்சி கலந்து பொங்க
"நாதர்விரும்பு) அடியார்கள் நாளும் நாளும்
நல்விருந்தாய் உண்பதற்கு வருக" என்று
தீதில்பறை நிகழ்வித்துச் சென்ற தொண்டர்
திருஅமுது கறி,நெய்,பால் தயிர்என்று இன்ன
ஏதம்உறா(து) இனி(து)உண்ண உண்டி அங்கண்
இருதிறத்துப் பெருந்தவரும் இருந்த நாளில்! (பெரியபுராணம், 2469)

என்ற பாடல் மூலம் பஞ்சத்தினால் உணவின்றி இருந்த சிவனடியார்களுக்கும் ஊர்ப் பொது மக்களுக்கும் தீதின்றிப் பறையால் செய்தி அறிவித்து, சோறு, காய்கறி, பசுநெய், பால், தயிர் போன்ற உணவுப்பண்டங்கள் கொண்டு உணவு படைத்தனர். மேலும் அவர் குற்றமின்றிப் பெற்ற காசு மூலம் அனைவருக்கும் உண்ண உண்ண உணவு குறைபடாமல் பெரும் சோற்று விருந்து அளித்தனர். இச்செய்தியை,

அருவிலையில் பெரும்காசும் அவையே ஆகி
அமுதுசெய்யத் தொண்டர்அள(வு) இறந்து பொங்கி
வரும்அவர்கள் எல்லார்க்கும் வந்தா ருக்கும்
மகிழ்ந்(து)உண்ண இன்அடிசில் மாளா தாகத்
திருமுடிமேல் திங்களொடு கங்கை சூடும்
சிவபெருமான் அருள்செய்யச் சிறப்பின் மிக்க
பெருமைதரு சண்பைநகர் வேந்தர் நாவுக்
கரசர்இவர் பெரும்சோற்றுப் பிறங்கல் ஈந்தார். (பெரியபுராணம், 2474)

என்னும் இப்பாடலின் வழி அறியமுடிகின்றது. மேலும் இந்நிகழ்ச்சியைப் பஞ்சகாலம் நீங்கி மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கை வரும் வரையிலும் வேறு எங்கும் செல்லாமல் அங்கேயேயிருந்து படிக்காசு பெற்று மக்களுக்கு உணவளிக்கும் அறத்தைப் பின்பற்றினார். இக்கருத்தை,

அவனிமிசை மழைபொழிய உணவு மல்கி
அனைத்து(து)உயிரும் துயர்நீங்கி அருளி னாலே

புவனம்எலாம் பொலி(வு)எய்தும் காலம் எய்தப்
 புரிசடையார் கழல்பலநாள் போற்றி வைகித்
 தவமுனிவர் சொல்வேந்த ரோடும் கூடத்
 தம்பிரான் அருள்பெற்றுத் தலத்தின் மீது
 சிவன்மகிழும் தானங்கள் வணங்கப் போவார்
 தென்திருவாஞ் சியமுதூர் சென்று சேர்ந்தார். (பெரியபுராணம், 2475)

என்னும் பாடல் காட்டுகிறது. இவ்வாறாகத் தான் திருத்தலயாத்திரை சென்ற இடத்தில் ஏற்பட்ட பசி பஞ்சம் ஆகியவை நீங்கும் வரையிலும் அங்கேயே இருந்து இறைவனின் திருவருளினால் அந்நிலை மாற்றம் அடையும் அளவிலும் அனைவருக்கும் இறைவரிடம் பெற்ற படிக்காசின் மூலமாக மாளாத திருவமுது படையல் அளித்தார் என்பது புலனாகிறது.

ii. நோய் தீர்த்தல்

ஐந்தாம் தலயாத்திரையில் திருஞானசம்பந்தர் பல இடங்களில் அறங்கள் செய்திருப்பினும் சில இடங்களில் நோயினைத் தீர்த்து வைத்துள்ளார். உடலை நொய்ய வைப்பது நோயாகும்.

காவிரியின் வடகரைத் தலமாகிய திருவாசி என்று தற்போது அழைக்கக்கூடிய திருப்பாச்சிலாசிராமம் என்ற திருத்தலத்தில் கொல்லிமழவன் என்ற மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அவனின் மகளுக்கு முயலகன் என்னும் முடக்குவாதம் நோய் அதிகமாக உடலை வாட்டி வைத்தது. வேறு செயலின்றி வேந்தனும் அங்கு வீற்றிருக்கும் இறைவனிடம் தஞ்சம் அடைந்தான்.

“தன்னை அடைந்தார் வினைத் தீர்ப்பதன்றோ
 தலையாயவர் தம்கடன் ஆவதுதான்” (பன்னிரு திருமுறை 4.1.4)

என்ற வாகீசர் கூற்றின்படி திருஞானசம்பந்தர் அக்கொல்லி மழவன் மகளைத் “துணிவளர் திங்கள் துளங்கி விளங்க” என்ற பதிகம் பாடிக்காப்பாற்றினார் என உணர முடிகின்றது.

பின்னர், கொங்கு நாட்டில் இடம் கொண்டிருக்கும் திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூர் என்னும் தலத்தில் குளிர்பனிச்சுரம் மிகவும் மக்களையும் அங்குள்ள ஞானமுண்ட பிள்ளையாரின் பரிசனங்களையும் தாக்க, அதற்கு இந்நிலத்தின் இயல்பு எனினும் நமக்கு எய்தப் பெறா என்று சென்னி மதி அணிந்தாரை வேண்டித் திருப்பதிகம் பாடினார். இப்பதிகம் பாடிய பின் அப்பகுதியில் உள்ள மக்களுக்குப் பனிப்பிணி தீர்ந்தது மட்டுமல்லாமல் பனிப்பிணி அந்நாடு முழுவதும் உள்ள அனைவருக்கும் நீங்கியது என அப்பதிகப் பாடல் கூறுகிறது. இச்செய்தியை,

“ஆய குறிப்பினில் ஆணை நிகழ் அருளிச் செய்து
 தூய பதிக திருக்கடைக்காப்பு தொடுத்தணிய
 மேய அப்பொற்பதி வாழ்பவர்க்கே அன்றி மேவும் அந்நாள்
 தீய பனிப்பிணி அந்நாடு அடங்கவும் தீர்ந்தது அன்றே” (பெரிய புராணம், 2239)

இன்னும் பாடல் வழி அறிய முடிகிறது. இத்திருப்பதிகம் பாடிய பின் ஆணையிட்டுப் பாட அங்கு வாழ்ந்தவர்க்கு அன்றி அந்த ஊரைச் சுற்றியுள்ள அனைத்து இடங்களிலும் இந்நோய் இருந்த தடயம் இல்லாமல் அழிந்துவிட்டது என இப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

முடிவுரை

எல்லாம் ஈசன் செயலே என உணர்ந்து வாழ்வில் எது நேர்ந்தாலும் தளராது இறை அருளில் தோய்ந்து திருத்தொண்டில் உறுதியாக நின்றால் துன்பங்கள் விரைவில் அகலும் என்னும் உண்மை ஞானசம்பந்தர் வரலாற்றின் வழி அறியலாகிறது. சிறுசிறு நோய்களுக்கு மருத்துவரை நாடி, பொருள் நாட்டமும், மன வாட்டமும் பெற்று நோய் நீக்கம் பெறாத இந்நாளில் இறையணர்வோடு திருநீறு பூசித் திருப்பதிகம் ஓதினால் நோய் மட்டுமின்றி எந்தத் துன்பமும் நீங்கும் என்னும் நம்பிக்கை

திகழ்ந்துள்ளதனை இதன்மூலம் அறிய முடிகின்றது. தன்னலம் கருதாது பிறர்நலம் கருதும் திருஞானசம்பந்தர் தலயாத்திரை மூலம் எல்லா இடங்களிலும் அறச்செயல்கள் செய்தார் என்று இக்கட்டுரை புலப்படுத்துகிறது.

துணைநின்றவை (References)

- ஞானசம்பந்தன் அ.ச., (1999) பெரிய புராணம் - ஓர் ஆய்வு, சென்னை: கங்கை புத்தக நிலையம்.
- சுப்பிரமணிய முதலியார் சி.கே., (2007), திருத்தொண்டர் புராணம் உரை (தொகுப்பு-4), கோயம்புத்தூர்: சேக்கிழார் நிலையம்.
- சுப்பிரமணிய முதலியார் சி.கே., (2013), சேக்கிழார், கோயம்புத்தூர்: சேக்கிழார் நிலையம்.
- மனோன்மணி சண்முகதாஸ், (2010) பெரிய புராணம் காட்டும் வாழ்வியல், சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.
- வசந்தகுமார், இராச. (பதி.ஆ.), (2014), பன்னிரு திருமுறை, கோவை: கற்பகம் பல்கலைக்கழகம்.